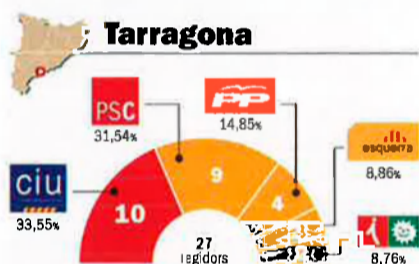

Alcaldies movedisses

Milers d'alcaldies de cap a cap del país poden canviar de govern al juny. Algunes són força significatives, i les hem incloses a la llista següent. N'hi ha, fins i tot, en què sembla difícil que es capgiri la situació actual. Fins diumenge, però, tot és ben obert.

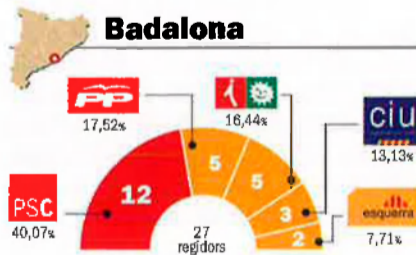
És la ciutat més gran on governa CiU, tot i que en coalició amb el PP. Mantenir aquesta alcaldia és una de les prioritats de la federació, per bé que encara aquest repte amb la dificultat d'un relleu d'un alcalde carismàtic i peculiar, Joan Miquel Nadal. Ha governat la ciutat els darrers 18 anys i ho ha fet amb diverses majories. Si ara tenia el suport del PP, anteriorment havia tingut el del PSC. El seu caràcter fort l'ha definit com un personatge més enllà de les estrictes sigles de CiU. De manera que la principal incògnita és quin efecte tindrà aquest relleu. Finalment, després d'una disputa entre els socis de la federació, CiU presenta Joan Aregio com a hereu de Nadal. El seu repte és mantenir el vot carismàtic del seu antecessor. El PSC presenta el mateix candidat que el 2003, Josep Fèlix Ballesteros, que caldrà veure quin lideratge polític té, ara que s'ha tret de sobre l'ombra de la personalitat de Nadal.

De manera que la disputa per l'alcaldia serà entre aquest dos candidats. Hi serà determinant el paper de les forces minoritàries. El PP, tot i tenir un espai consolidat a Tarragona, ha travessat una forta crisi. Han abandonat la for-

Joan Aregio

mació dos regidors, un dels quals, Maria Mercè Martorell, es presenta en una llista independent. El cap de llista popular també es nou. Així mateix, hi ha la incògnita del paper que pugui fer la candidatura de Ciutadans. El PP haurà de lluitar si vol tenir opcions a revalidar uns resultats que li permetin d'erigir-se com a soci indispensable de CiU. A l'altra banda, els sindicats majoritaris han demanat obertament la constitució d'un tripartit, PSC, ERC i ICV al govern de Tarragona. Una opció ben vista pels socialistes i els ecosocialistes, però que els republicans, tot i no descartar-la, no veuen que sigui l'única, i de moment es concentren a ampliar l'espai.

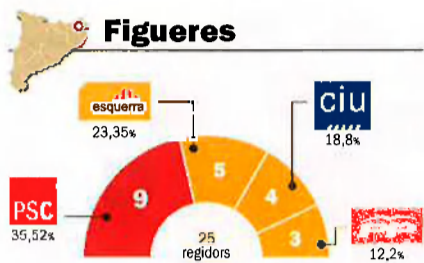

És una de les ciutats importants de l'àrea metropolitana de Barcelona, on hi ha una lluita aferrissada que pot fer trontollar l'hegemonia del PSC. Els darrers dos mandats, Maite Arqué hi ha ocupat l'alcaldia, i aquest darrer amb ICV i ERC –que hi recuperava representació. La gestió del govern ha motivat en les files ecosocialistes i independentistes problemes interns amb sectors que han criticat un seguidisme excessiu respecte als socialistes. Malgrat aquestes crítiques, algunes actuacions impulsades per l'alcaldia han rebut l'oposició de tots dos partits. És el cas del projecte de port, a què s'oposaren ICV i ERC. Aquest projecte, acompanyat d'un remodelatge de la façana marítima, també ha aixecat moltes protestes veïnals.

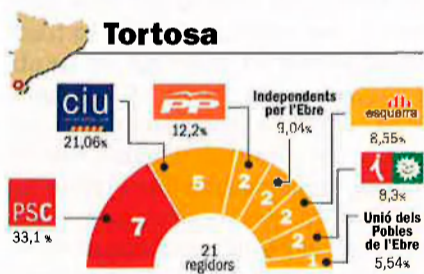
Maite Arqué

Alguns altres episodis han desgastat molt la imatge de govern, especialment de l'alcaldessa. Si més no, aquesta és la visió dels seus adversaris, que es disputen l'espai que podria deixar el PSC. A primera línia de la competència hi ha un dels socis, ICV, que podria millorar la representació actual de 5 regidors. En l'extrem oposat, el PP també vol aprofitar el suposat desgast d'Arqué. Esperonats per la presència d'una llista de la formació espanyolista Ciutadans, els populars –amb 5 regidors, però segona força en nombre de vots– han irromput en la campanya amb un missatge molt contundent, a l'estil de les formacions populistes europees, amb què culpen la immigració de gran part dels problemes de la ciutat,

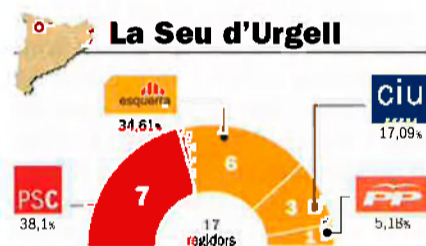
com la inseguretat o la precarietat. L'actual govern en minoria del PSC ha tingut greus problemes per a executar els projectes. Especialment els relacionats amb les obres d'infraestructura del TGV, que, previsiblement, ha d'arribar a la capital de l'Alt Empordà durant el proper mandat, el 2009. Els socialistes, doncs, miraran de lluitar per una majoria absoluta, 11 regidors, que sembla complicada. D'una banda, el candidat del PSC –alcalde des de fa dotze anys– ha anunciat que no es tornarà a presentar. Però a més, a l'oposició, ERC, la segona força, presenta de nou Francesc Canet, que ha reforçat la imatge havent estat diputat d'ERC a Madrid fins al novembre passat. Convergència presenta Santi Vila, que fins ara era regidor.

ICV, que no hi té representació, intentarà d'aconseguir-n'hi, aprofitant la tendència a l'alça del darrer cicle electoral, i superar el 5% (el 2003 es va quedar a un punt i mig).

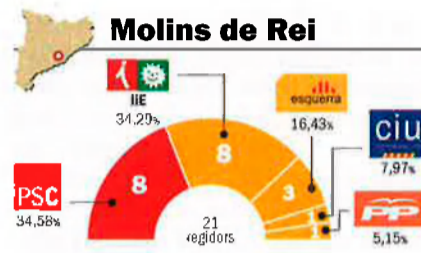

A les terres de l'Ebre, les eleccions municipals de 2003 van ser molt marcades per les mobilitzacions contra el Plan Hidrológico Nacional, impulsat pel govern espanyol del PP, que preveia el transvasament de l'Ebre. Això va fer que els resultats electorals fossin molt conjunturals, cosa que ara podria començar a corregir-se. Tanmateix, difícilment es tornarà a la situació anterior. El PP, la formació més castigada per aquella iniciativa del go-

vern d'Aznar, que va perdre 4 dels 6 regidors que tenia a la ciutat, podria mantenir-hi una tendència a la baixa. Sí que es podria recuperar força CiU, que també va rebre un vot de càstig pel suport al PHN. El cap de llista convergent, Ferran Bel, s'ha configurat com una alternativa real a l'alcalde actual, el socialista Joan Sabaté, que governa amb ICV i IPE, una de les llistes independents. De manera que PSC i CiU estan en una situació de frec a frec. Un dels principals elements de desempat de la lluita pot ser ERC. Cal tenir present que els republicans van deixar de formar part del govern a mig mandat. Per tant, l'escenari és molt obert. A més a més, les dues llistes independents, IPE i UPE, concorren en una mateixa candidatura i tot fa pensar que, un cop derogat el PHN, la força d'aquestes candidatures decreixerà.

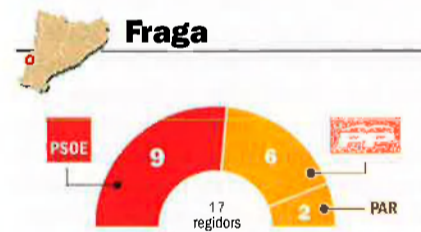

Un acord d'ERC amb CiU hi va fer alcalde el 2003 el diputat republicà, Jordi Ausàs, i va desbancar Joan Ganynet, del PSC, tot i ser la força més votada. El successor de l'ex-alcalde, Jordi Mas, amb el càrrec de delegat del PTOP al Pirineu, ha aconseguit una certa presència al territori. És ben clar que el PSC vol recuperar aquesta alcaldia pirinenca. Esquerra manté Ausàs de candidat i provarà de retallar la distància amb el PSC per poder mantenir l'alcaldia. CiU també ha impulsat la seva llista amb un nou candidat, Albert Batalla, regidor i diputat al Parlament, un dels representants del canvi generacional de CDC. La federació vol deixar de ser la tercera força de la capital de l'Alt Urgell. De manera que el futur govern dependrà del reequilibri entre aquestes tres formacions. D'una altra banda, ICV presenta llista pròpia en aquests comicis i intentarà obtenir representació a l'Ajuntament, amb l'empenta dels bons resultats a les darreres eleccions autonòmiques.

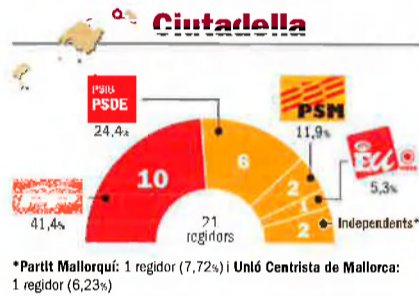
L'alcaldia hi ha estat compartida entre Víctor Puntas, d'ERC, els dos primers anys, i Ivan Arcas, d'Iniciativa –que aquí s'anomena Iniciativa i Esquerra per Molins de Rei–, els dos darrers.

En aquestes eleccions es repeteix la pugna entre PSC i IiE per a ser la força majoritària. Ara caldrà veure quin desgast poden tenir totes dues formacions: en el cas d'Iniciativa, els 23 anys al capdavant del govern i, en el cas del PSC, el canvi de candidat. El 2003, els socialistes van presentar-hi l'ex-consellera Carme Figueras, i ara hi presenten el jove regidor Xavi Paz. D'una altra banda, els independentistes miraran de rendibilitzar aquests possibles desgastos, si és que n'hi ha. De manera que, a Molins de Rei, a la pugna entre PSC i Iniciativa, ara s'hi afegeix ERC, amb l'objectiu de ser el tercer en discòrdia.

El nou partit Alternativa Cívica vol significar una sorpresa, amb l'ex-alcalde Agustí Vilar al capdavant. A la Franja s'han cansat d'esperar. Fa més de vint anys de la Declaració de Mequinensa, quan els alcaldes de l'Aragó catalanoparlant demanaven respecte i reconeixement oficial per a aquesta llengua. I fins ara. El fet que al capdavant de la Diputació General d'Aragó hi hagi Marcel·lí Iglesias, de la Ribagorça, no ha fet sinó complicar les coses. Sembla que en alguns sectors la Franja faci nosa i el català sigui un estigma. Agustí Vilar, ex-alcalde socialista de la capital del Baix Cinca, s'ha decidit a encapçalar una nova formació política de caràcter progressista, Alternativa Cívica, que no té por de reivindicar la llengua autòctona de Fraga, i

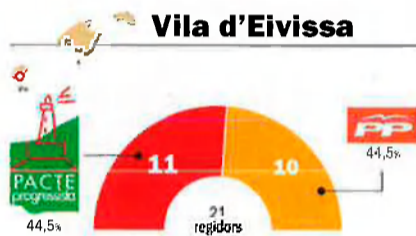
que no dubta a acusar d'irresponsables els polítics que crispem la convivència i fomenten el boicot a l'Euroregió. Alternativa Cívica també inclou l'ex-regidor Francisco Tejero i la responsable del Casal Jaume I, Marta Canales. Neix amb la voluntat de superar pors. "No renunciem a res." El partit ha sorgit a Fraga, però no es descarta que més endavant es pugui expandir a tota la Franja. A Fraga hi ha 17 escons en joc. Actualment, 9 els ocupen els socialistes, 6 el PP i 2 el PAR. Però Canales fa notar que el percentatge de vots en blanc és elevadíssim, d'un 2,24%. "Hi ha molta gent descontenta que no tenia cap alternativa."

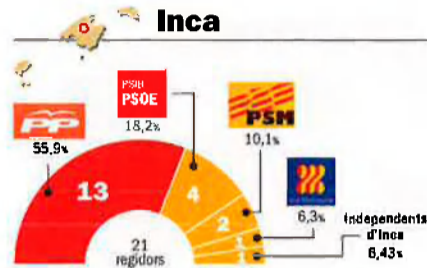
El 2003 el PP hi fou el partit més votant, i hi obtingué deu escons; el PSOE, sis; el PSM, dos; EU, un; i dos partits independents, un escó cada un. S'hi formà una aliança de dretes i independents. Ciutadella és el bastió del vot conservador a Menorca. No és debades que Jaume Matas hi hagi iniciat la campanya autonòmica, tot esperant que el vot de Ciutadella ajudi el PP a sumar un escó al Parlament per l'illa. Això no obstant, l'esquerra està tranquil·la pel resultat autonòmic i, a més, confia, si més no, a erosionar força la majoria de dreta de la ciutat. El PSOE està convençut que augmentarà la presència a l'ajuntament de Ciutadella i el PSM espera, pel cap baix, mantenir-hi els dos seients que hi té. D'entrada, tot somriu al PP, però no es pot descartar cap sorpresa de l'esquerra –per mitjà de pactes– a Ciutadella.

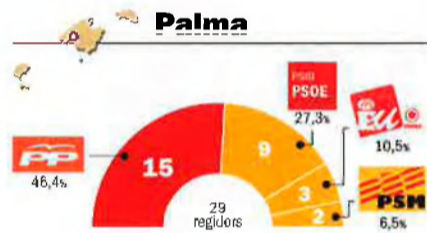
La capital menorquina ha votat tradicionalment l'esquerra. El 2003 el PSOE hi assolí deu representants, el PSM dos, EU un, mentre que el PP en sumà deu. Hauria de passar un vertader terratrèmol polític perquè l'esquerra perdés el poder maonès. D'entrada, és una de les capitals balears amb més probabilitats –gairebé és segur– de mantenir el govern municipal progressista, sigui amb majoria absoluta del PSOE o bé, com passa ara, en coalició amb la resta dels partits d'esquerra.

La capital eivissenca triarà novament entre dues llistes amb opcions a tenir representació: el PP i, en comptes del Pacte Progressista de 2003, la nova aliança PSOE-Eivissa pel Canvi. La resta de candidatures no sembla que tinguin cap possibilitat d'obtenir-hi representació. Amb això, la que guanyi de les dues més potents, encara que fos per un vot, tindrà el regidor que desempata. Ja passà el 2003. El Pacte obtingué onze regidors i el PP deu. La diferència de vots fou mínima: uns 250 sobre uns 14.000 de vàlids. Això sol ja dona fe de com va ser de renyida aquella elecció. Tot indica que enguany ho tornarà a ser. A l'esquerra confien a mantenir la batllia. Però el batlle, Xico Tarrès, abandona l'ajuntament per encapçalar la llista al Consell i al Parlament per l'illa. Això introdueix un factor d'incertesa que, juntament amb una campanya tensa com mai i amb acusacions de corrupció de la dreta al PSOE, converteix la Vila d'Eivissa en una de les capitals amb possibilitats de canvi de majoria. De tota manera, els socialistes esperen mantenir l'ajuntament a les seves mans. I basen les esperances en dues raons: per una banda, que el votant socialista de Vila –com el de tot Eivissa– té un comportament molt semblant al votant del PSOE a tot l'estat espanyol; i per una altra, la forta repulsa que s'ha viscut a l'illa contra el PP –a causa de les autopistes.

La majoria absoluta del PP i la batllia per a Pere Rotger no semblen perillar en aquesta ciutat mallorquina. El 2003 els conservadors hi obtingueren 13 regidors –sobre 21–, quatre el PSOE, dos el PSM, un una candidatura independent i un altre UM. La personalitat del batlle Rotger, juntament amb la feblesa de l'oposició, fa molt improbable que hi hagi canvis. Perquè el PP hi perdés la majoria absoluta hauria de minvar dos regidors, cosa que, d'entrada, ningú no preveu.

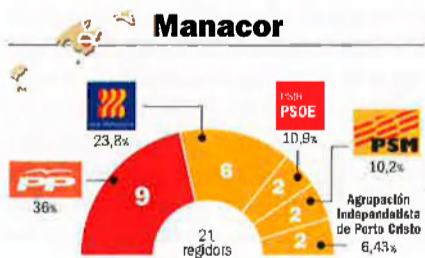

El 2003 el PP hi obtingué majoria absoluta, 15 regidors; el PSOE, nou; EU-Verds, tres, i el PSM, dos. Els conservadors hi tenen 15 regidors d'ençà de 1991, però sempre per molt pocs vots. L'èxit continuat del PP s'ha basat essencialment en el fet que els partits a l'esquerra del PSOE –EU-Verds i PSM– s'havien presentat sempre separats. La dispersió d'aquest vot es traduïa, mitjançant l'aplicació de la llei d'Hondt, en pocs regidors; això, afegit al fet que el PSOE no aconseguí de recuperar el nivell de vot i representació d'abans de 1991, afavorien la força més votada, el PP. Gràcies a la combinació d'aquests fets, el PP assolí el quinze regidor, decisiu, i, per tant, la batllia, que d'ençà de 2003 ocupa Catalina Cirer. Enguany la situació és diferent. Totes les enquestes coincideixen a augurar que el PSOE hi obtindrà més vots i més regidors. Per un altre costat, el Bloc (PSM, EU-Verds i ERC) ha posat fi a la tradicional dispersió del vot a l'esquerra del PSOE. La nova realitat dels progressistes fa que la batllia

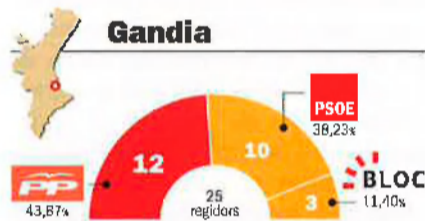

Catalina Cirer.

de la capital mallorquina i balear sigui una incògnita. Molt pocs vots poden fer que el PP perdi un regidor. A banda, és incert el resultat d'UM, que no hi té representació –la hi perdé el 2003 després d'un sol mandat amb un regidor–, però s'ha abocat a aconseguir-n'hi. El candidat d'UM, Miquel Nadal, fa un any que no para de fer feina. Si aconseguix entrar-hi, és molt improbable que el PP hi obtingui majoria absoluta, però alhora tindria un potencial aliat per a fer una coalició post-electoral. Al PSOE confien que la candidata Aina Calvo obtingui almenys un o dos seients més. El Bloc hi presenta Eberhard Grosske, i està segur que els cinc regidors que separatament tenien PSM i EU-Verds el 2003 es mantindran enguany o, anant molt malament, en perdran un. Si les esperances del PSOE i del Bloc es confirmessin, el PP hi perdria la majoria absoluta, UM no hi entraria i fóra possible un pacte d'esquerres. Creuen que és molt probable que passi així. Però a UM estan segurs que Nadal obtindrà un o dos regidors i que qualsevol majoria haurà de passar per ells. Al seu torn, Cirer està certa que els ciutadans li tornaran donar prou confiança per arribar a quinze regidors. Tot i les conviccions de cada partit, el fet és que per primera vegada en setze anys l'elecció de batlle a Palma sembla totalment oberta.

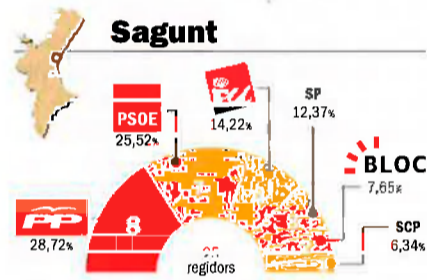
El 2003 el PP hi obtingué nou regidors; UM, sis; una candidatura independent, dos; el PSOE, dos; i el PSM dos més. El batlle és del PP, Antoni Pastor, gràcies a una coalició amb els independents. La incògnita d'enguany és si Pastor hi augmentarà la representació, fregant o assolint la majoria absoluta. Els conservadors es mostren convençuts que sí, sobretot perquè UM ha perdut el carismàtic líder local –morí fa un any i mig–, que féu passar el partit d'un regidor a sis, amb la qual cosa el PP creu que una part del vot que anà a UM fa quatre anys enguany serà per a Pastor. L'esquerra resta a l'expectativa –el PSOE i la resta, que va unida–, però confia créixer. També confia que el votant d'UM es mantingui fidel i, llavors, espera la possibilitat d'un pacte.

José Manuel Orengo

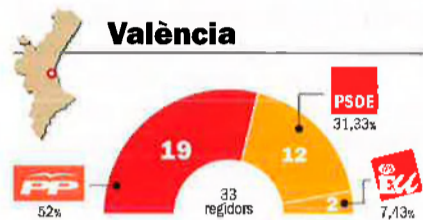
El 2003, el Partit Popular va quedar-se a les portes de governar la quarta ciutat de les comarques de València, però, malgrat això, enguany no se li presenta un panorama gaire encoratjador. Els conservadors s'hi han partit en dos, fruit de les disputes entre zaplanistes i campistes. Els primers, que controlaven l'agrupació municipal, van proposar una llista al consistori que la direcció regional del PP, dominada pel president valencià, va modificar

de dalt a baix. Els seguidors de Zaplana, 11 regidors populars dels 12, s'han donat de baixa de la formació i han creat Plataforma de Gandia, una marca *de centre* liderada per Fernando Mut, justament qui ara fa quatre anys va estar a punt de ser investit alcalde. Caldrà veure, doncs, l'impacte d'aquesta nova llista, i compararlo, inevitablement, amb el resultat que hi obtinga el PP, liderat per l'empresari Arturo Torró. També serà interessant de copsar l'opinió dels gandienecs respecte a l'alcalde socialista actual, José Manuel Orengo, que el 2003 rellevà la històrica Pepa Frau. Al seu torn, el Bloc lluita per mantenir-hi, almenys, els tres regidors que li permeten de cogovernar el municipi.

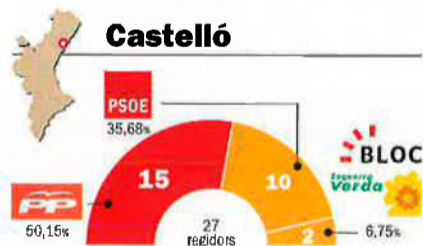

El mapa polític de la capital del Camp de Morvedre sembla el d'un municipi basc. Sis partits, algun dels quals segregacionista, fan que calguen dots d'equilibrista per a governarlo. Aquesta legislatura, per exemple, el tripartit inicial, PSPV-EUPV-Bloc, acabà essent un bipartit, PSPV-Bloc. L'alcaldia, això sí, l'ha ocupada tots quatre anys Glòria Calero, que confia repetir-hi. El PP, però, no descarta d'obtenir el poder d'aquest municipi industrial: de fet, la setmana passada, amb motiu de la inauguració de la nova planta de cicle combinat de Fenosa, la Generalitat Valenciana va enviar-hi el president, Francesc Camps, i va obligar a traure la bandera de Sagunt a l'acte oficial de presentació d'aquesta infraestructura energètica, a fi de preponderar el paper del PP. Els populars, però, si volen arribar al poder hauran d'anar-hi acompanyats de Segregación Portena –un grup que demana la independència del Port de Sagunt i que sol rebre un suport important en aquesta part de la ciutat, la que ha patit més de prop la reconversió industrial– i, si

hi obté representació, també de Centristes de Sagunto & Puerto, que va aconseguir una acta el 2003.

Els socialistes aposten fort a la capital del País Valencià amb Carme Alborch. A més, han inclòs a la seua llista municipal el líder local del Bloc, Joan Mansanet –el Bloc va rebre-hi 11.200 vots el 2003, el 2,64%–, a fi de rendibilitzar al màxim els vots progressistes. L'alcaldesa, Rita Barberà, aspira a completar 20 anys al capdavant del consistori, i seria una sorpresa que no fóra així, perquè la gran majoria d'esdeveniments de ressò internacional que ha acollit el País Valencià els últims anys han estat a València. El PSPV-PSOE, que de 1987 a 1991 va tenir-hi l'alcaldia amb 13 regidors, gràcies al suport del CDS, ja desaparegut, no dubta que almenys tindrà aquest nombre de representants –el 1995 en va tenir 8, 11 el 1999 i 12 ara fa quatre anys. Fins i tot confien a arribar a 14. Insuficient, en tot cas, si EUPV no en sumara un més i en tinguera 3, ja que la majoria absoluta se situa, indefectiblement des de 1983, en 17 regidors. La campanya d'Alborch, que s'allarga des de final de l'any passat i que és força original, podria donar rèdits a les urnes si la ciutadania, tot i la marginació de l'ex-ministra a Canal 9 –on no apareix des de la presentació com a candidata, al desembre–, comença a percebre-la com a candidata. A València hi ha més de 30.000 persones susceptibles de votar només PSOE, però s'hi han de sentir molt motivats.

Juan Manuel Calles

La possibilitat de canvi, encara que difícil, arriba a les comarques de Castelló, tant pel que fa a la Diputació provincial com a les principals ciutats. Tot i la majoria absoluta del PP a la corporació provincial, les polèmiques derivades de la instal·lació dels abocadors ha fet trontollar un mapa que no canvia de 16 anys ençà. Això fins a tal punt, que la por del PP per una possible eixida de Carlos Fabra de la Diputació ha portat, suposadament, els populars a "jugar brut amb els censos", segons denuncia tota l'oposició.

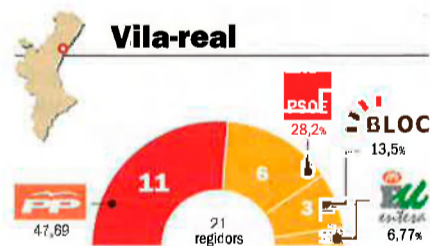
Una cosa semblant passa a les dues principals ciutats de la Plana, on es frega la possibilitat de canvi. A Castelló, la capital, per primera volta en molts anys, hi ha enquestes que parlen d'un govern progressista. El PP hi presenta Alberto Fabra, que mai no ha concorregut a uns comicis de candidat i sempre havia estat a l'ombra de José Luis Gimeno –defenestrat fa un temps per Carlos Fabra, per la seua amistat amb els zaplanistes. A favor d'Alberto Fabra, a més de l'experiència com a regidor d'Urbanisme, els populars compten amb una impressionant campanya als mitjans durant els darrers dos anys per tal de dibuixar-ne el perfil de candidat. Alberto Fabra ha presentat tant llibres –*La ciudad que yo quiero*– com reculls de fotos –*Ciudadano Alberto*–, i fins i tot ha renunciat al seu cognom durant la campanya, per tal d'allunyar qualsevol referència a l'imputat Carlos Fabra. Així, "Alberto alcalde" pretén revalidar una majoria absoluta a un ajuntament on té 15 regidors.

Per la banda progressista, al capdavant del PSPV-PSOE es presenta Juan Maria Calles. Un professor i poeta brillant, però desconegut en la política caste-

llonenca, va entrar per la porta gran de bracet amb el ministre Jordi Sevilla a la subdelegació del Govern a Castelló. Des del palau de la plaça de Maria Agustina –seu de la subdelegació– ha fet tres anys de dura oposició a Carlos i Alberto Fabra, i s'ha situat com un dels principals valors socialistes d'aquestes comarques. Tant, que ha aconseguit de llevar de les llistes la gran majoria de l'actual grup socialista a l'Ajuntament. Les enquestes més optimistes el situen a mig regidor per a llevar la majoria absoluta al PP. Això no obstant, actualment els socialistes només tenen 10 regidors.

La clau, doncs, la tindria el Bloc, amb dos regidors. La llista és encapçalada per Enric Nomdedéu, un candidat que relleva el referent nacionalista de la ciutat, Antoni Porcar. La seua personalitat i el seu tarannà l'han consolidat com a candidat i, tot i el recanvi al capdavant del Bloc de la capital, res no fa pensar que baixi de vots. Més aviat al contrari. De fet, participar actualment amb l'equip de govern l'ha convertit en l'únic candidat de la ciutat "amb experiència en l'oposició i al govern", com diu ell mateix, perquè Fabra mai no ha fet oposició i Calles mai no ha governat ni ha estat a l'oposició.

En els debats fets fins ara, tant Calles com Nomdedéu han evidenciat bona sintonia o, almenys, disponibilitat a governar junts.

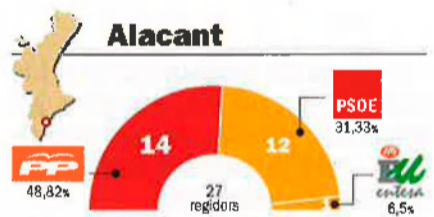
També a Vila-real hi ha possibilitat de canvi, tot i que és tant o més complicat que a Castelló. Pocs mesos abans de les eleccions, la política local de la ciutat taulellera va rebre un gran ensurt, amb la condemna de Manolo Vilanova per prevaricació i la inhabilitació per a exercir càrrecs públics. Els populars s'han hagut de traure un candidat de la butxaca. Com a Castelló, també han optat pel regidor d'urbanisme, Juan José Rubert. En pocs mesos, aquest candidat no ha aconseguit tot el suport social que sí que aglutinava Manolo Vilanova, per qui es

va mobilitzar gran part de la població a l'hora de reivindicar que "Manolo és una persona honrada".

La distància entre els socialistes i els populars és més reduïda en aquesta ciutat. Els del PP sumen 11 regidors, mentre que al PSOE, amb José Benlloc al capdavant, són sis.

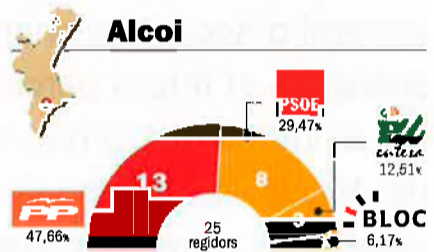
També a Vila-real la clau serà del Bloc, que actualment té tres regidors, entre els quals hi ha Maria Gràcia Molés –referent nacionalista de la ciutat– i Pasqual Batalla –president d'Apaval, l'associació de paranyers amb gran suport social. Tot i que el Bloc actualment forma govern amb el PP, Maria Gràcia Molés ja ha anunciat que només governarà "amb qui li done l'alcaldia", la qual cosa implica un pacte tàcit amb el PSOE, si s'aconsegueix una majoria progressista.

Als nou regidors que sumen PSPV-PSOE i Bloc cal afegir el d'EU, encapçalat per Alvaro Escorihuela. Només que qualsevol d'aquestes tres forces sume un regidor més, canviarà el color polític de la segona ciutat de les comarques de Castelló.

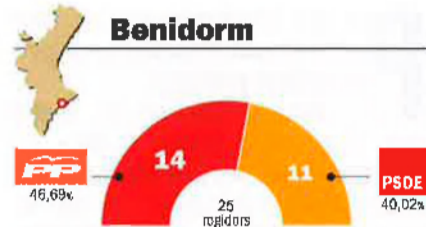

El PP, que torna a encapçalar l'imputat Luis Díaz Alperi, es presenta a aquestes eleccions després d'una greu crisi arran de la confecció de la candidatura, de la qual ha estat exclòs el gruix del sector zaplanista, que encara té el control de l'executiva dels populars a les comarques d'Alacant. Als efectes d'aquesta crisi –càrrecs zaplanistes, en privat, admeten que no votaran Alperi– s'han d'afegir els problemes que, si els populars no tenen majoria absoluta, dificultaran els acords. Els socialistes estrenen candidata, Etelevina Andreu, que dona una imatge nova davant un candidat com Alperi amb un desgast de 12 anys. Alperi ha d'arribar a 15 regidors per assegurar-se un mandat, que probablement no acabe tranquil i, per això, li interessaria un consistori bipolar. Andreu, per contra, tindrà l'alcaldia assegurada si completen

el consistori bé EU, amb José Antonio Fernández Cabello al capdavant, bé el Bloc de Toni Arques, o tots dos alhora. EU supera un poc el llistó electoral i els nacionalistes no hi arriben per dècimes. La cosa canvia si la clau la té l'aspirant de Veïns per Alacant, José Luis Valdés, un líder de barri amb discurs difús i que ja ha deixat palès que no votarà ni els uns ni els altres en cas de ser regidor. És a dir, que faria alcalde el més votat. I això sí que obriria una porta a Alperi.

Es una de les situacions més complexes malgrat que el PP, controlat pels zaplanistes, s'hi ha mantingut unit i sense fractures. Així i tot, les enquestes apunten que l'alcaldia, que ara té el popular Jordi Sedano per majoria absoluta, pot acabar passant a mans d'un tripartit amb una important aportació del Bloc. Els socialistes estrenen Patricia Blanquer com a cap de llista i aspiren, com a mínim, a millorar d'un o dos regidors els 8 que assoliren el 2003. De fet, encara que perderen les municipals fa quatre anys, els socialistes guanyaren a Alcoi tant a les eleccions generals com a les europees. Totes les enquestes i els moviments que hi ha a la capital de l'Alcoià apunten a un ascens important del Bloc que encapçala Francesc Blay. Fins i tot, segons les dades que té el PP, Blay podria passar d'un regidor fins a tres o quatre. El veterà dirigent nacionalista ja ha criticat amb duresa l'arrogància del PP però també ha advertit els socialistes que no els donarà cap xec en blanc. Fins i tot, apunten fonts nacionalistes, Blay, en cas d'un increment fort i un estancament dels socialistes, podria arribar a demanar l'alcaldia. El quart element seria EU. El relleu de Lluís Torró, que encapçala la llista autonòmica del Compromís per Alacant, per Francesc Agulló pot acabar representant un descens d'Esquerra Unida encara que, siga com siga, el seu vot també serà decisiu i, en aquest cas, per a un canvi.

Populars i socialistes es juguen a una carta el control de la capital turística del País Valencià. I el PP, que encapçala per primera vegada Manuel Pérez Fenoll, arriba als comicis des d'una posició de clara debilitat. La confecció de la candidatura ha estat una lluita que encara resta per veure quina factura passarà al PP Camps, per recomanació de Fenoll, va ordenar l'exclusió de la candidatura dels partidaris de l'alcaldia Vicent Pérez Devesa, que faltà a mig mandat; i, fins i tot, també del seu fill, Vicent Pérez Agulló. Això pot restar-li un seguit de vots necessaris per tal que el PP guanye els socialistes. I cal afegir-hi que el candidat socialista, Agustí Navarro, ja ha rebut el suport de Jacinto Gallego i Francisco Barco, els dos darrers regidors d'EU a Benidorm. Barco, fins i tot, era el coordinador local fins fa poques setmanes. La decisió del col·lectiu local d'EU era d'anar a les eleccions amb el Bloc, i repetir així el pacte autonòmic. La negativa de la direcció d'EU al País Valencià motivà l'eixida de Barco i el seu suport als socialistes. El tercer en discòrdia, si hi és, pot ser el nacionalista Ramon Anton, que lidera la llista del Bloc per segona volta i que ara fa quatre anys va obtenir un miler de vots i es va quedar a 300 de ser regidor. El Bloc pot aprofitar-se a Benidorm de la desfeta d'EU però també de la desorientació d'uns quants votants que sempre donaren suport a Pérez Devesa, una *rara avis* en el PP, defensor del valencià, de la pilota i que, cada estiu, contractava Lluís Llach i Maria del Mar Bonet. El Bloc ja ha deixat clar que vol un canvi després de setze anys de PP.

Macià Claramunt
Victor Maceda
Miquel Payeras
Enric Rimbau
Pere R. Fernández
Anna Sáez